

Sygn. akt IX U 527/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Okręgowego Maria Olszowska
Protokolant:	St. Sekretarz Sądowy Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania Z. D. (D.), W. W. (1) (W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ustalenie wysokości podstawy wymiaru składek

na skutek odwołania Z. D., W. W. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 18 października 2018 r. Znak (...) - (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż Z. D. u płatnika składek W. W. (1) od 1 lipca 2018r. świadczy prace w wymiarze całego etatu a podstawę wymiaru stanowi wynagrodzenie w wysokości 3.000,00zł (trzy tysiące złotych 00/100) brutto,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonej kwotę 180,00zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 527/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 05.04.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, iż podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe Z. D. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek W. W. (1) w wymiarze 1/2 etatu od miesiąca lipca 2018r. stanowi kwota połowy minimalnego wynagrodzenia. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że okoliczności sprawy wskazują, iż zwiększenie wymiaru czasu pracy do pełnego

etatu oraz ustalenie wynagrodzenia w kwocie 3.000 zł miało na celu uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczeń społecznych w razie choroby i macierzyństwa.

Od decyzji odwołała się zarówno Z. D. jak i W. W. (1) wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji, poprzez ustalenie, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne dla ubezpieczonej stanowi kwota wskazana przez płatnika w imiennych raportach miesięcznych i wynikająca z zawartej i wykonywanej umowy o pracę.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona urodziła się w dniu (...)

W 2015r. podjęła pracę u swojego ojca W. W. (3) w wymiarze pełnego etatu w okresie od 04/2015 do 04/2017, a od 05/2017 do 06/2018 w wymiarze 1/2 etatu za wynagrodzeniem 600 zł miesięcznie. W. W. (3) jest emerytem górniczym, a dodatkowo prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w zakresie sklepu z biżuterią w W.. Do obowiązków ubezpieczonej należała obsługa klientów i sprzedaż biżuterii. Ubezpieczona pracowała w tym sklepie na zmianę z ojcem. W niektórych okresach była tam zatrudniona na podstawie umowy zlecenia W. W. (4). Najczęściej pracowała w weekendy. W czerwcu 2018r. strony uzgodniły, że od lipca ubezpieczona będzie pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy. W. W. (3) z uwagi na wiek i pogarszający się wzrok chciał zrezygnować z prowadzenia działalności i przekazać sklep córce. Od lipca 2018r. ubezpieczona miała sama pracować w sklepie i uczyć się naprawy biżuterii. Wcześniej naprawą zajmował się odwołujący. Strony uzgodniły, że ubezpieczona będzie osiągała z tego tytułu wynagrodzenia w wysokości 3000 zł. W tym czasie dochody z działalności wynosiły około 3000zł do 4000zł. Od 1 lipca 2018r. ubezpieczona została zatrudniona w pełnym wymiarze za powyższym wynagrodzeniem. Wkrótce potem trafiła do szpitala w związku z bólem nerek. Tam dowiedziała się o ciąży. Obecnie ubezpieczona przebywa na urlopie macierzyńskim i ponownie jej obowiązki przejął W. W. (3). Po zakończeniu tego urlopu chce ostatecznie przekazać sklep córce. Powołani w sprawie świadkowie B. S. i M. T. (1) potwierdziły fakt wykonywania przez ubezpieczoną pracy w sklepie jubilerskim W. W. (1).

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akta organu rentowego, zeznań świadków B. S. i M. T. (2) oraz zeznań ubezpieczonej oraz odwołującego (nagranie z rozprawy w dniu 02.10.2019r. k.16-18 a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art.6 ust.1pkt. 1, art.11 ust.1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998r. pracownicy obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu.

Jak stanowi art. 22 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy, przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia – art.29 § 1 k.p.

Organ rentowy w niniejszej sprawie, wydając decyzję o obniżeniu wymiaru czasu pracy oraz podstawy wymiaru składek z tytułu zatrudnienia ubezpieczonej, nie podważał samego faktu istnienia stosunku pracy, a jedynie kwestionował zasadność zwiększenia etatu dla ubezpieczonej oraz ustalenia dla niej wynagrodzenia w kwocie 3.000 zł w sytuacji gdy, w okresie bezpośrednio przed zwiększeniem wymiaru czasu pracy naprawy biżuterii na miejscu w sklepie były wykonywane sporadycznie, a w trakcie niezdolności do pracy ubezpieczonej pracodawca osobiście przejął jej obowiązki.

Przychód z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe pracownika. W ocenie organu rentowego wysokość wynagrodzenia, a zatem podstawa wymiaru składek, została celowo podwyższona, czego konsekwencją miała być wypłata z ubezpieczeń społecznych wyższych świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa.

Odwołania zasługują na uwzględnienie.

Jak wykazało bowiem przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe, bezpośrednim zamiarem stron przy kształtowaniu warunków umowy od dnia 01.07.2018r. nie było uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczeń społecznych, lecz faktyczne zwiększenie wymiaru czasu pracy ubezpieczonej, wynikające z zamiaru przekazania jej przez ojca prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Za takim przyjęciem przemawiają zgromadzone w sprawie dowody, w szczególności zeznania świadków oraz ubezpieczonej i odwołującego, które jako spójne i logiczne zostały uznane przez Sąd za wiarygodne co do okoliczności towarzyszących ukształtowaniu nowych warunków umowy o pracy oraz realizacji tej umowy. Zeznania te znajdują potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji.

Powyższe okoliczności potwierdzili również powołani w sprawie świadkowie.

Orzekając w sprawie Sąd miał również na uwadze treść art. 353¹ kpc zgodnie z którym, strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swojego uznania, byle by jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

W konsekwencji takiego stanowiska, Sąd z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc uwzględnił odwołanie ubezpieczonej i zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

W pkt. 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015, poz. 1800) zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 180,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia